

finansowych państwowych jednostek organizacyjnych (Monitor Polski z 1974 r. Nr 1, poz. 8 i z 1975 r. Nr 39, poz. 227) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 6:

a) w pkt 1 liczbę „60“ zastępuje się liczbą „100“;

b) w pkt 2 liczbę „100“ zastępuje się liczbą „200“;

2) w § 7 ust. 2 liczbę „100“ zastępuje się liczbą „150“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: H. Kisiel

107

ZARZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 czerwca 1979 r.

w sprawie ustalenia wykazu organizacji społecznych ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania dla ochrony praw obywateli oraz których przedstawiciele mogą występować jako pełnomocnicy procesowi.

Na podstawie art. 61 § 1 i art. 87 § 3 Kodeksu postępowania cywilnego (Dz. U. z 1964 r. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157, Nr 39, poz. 231 i z 1975 r. Nr 45, poz. 234) oraz art. 72 ustawy z dnia 24 października 1974 r. o okręgowych sądach pracy i ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 1974 r. Nr 39, poz. 231 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania w sprawach o roszczenia pracowników ze stosunku pracy, w sprawach o roszczenia członków spółdzielni ze spółdzielczej umowy o pracę oraz w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, są: związki zawodowe, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Związek Bojowników o Wolność i Demokrację oraz inne organizacje zrzeszające emerytów i rencistów.

§ 2. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, które mogą spowodować wszczęcie postępowania w sprawach o roszczenia alimentacyjne, są: związki zawodowe, Liga Kobiet, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Towarzystwo

Przyjaciół Dzieci, Związek Socjalistycznej Młodzieży Polskiej, Społeczny Komitet Przeciwalkoholowy, Polskie Towarzystwo Walki z Kalectwem, Towarzystwo Trzeźwości Transportowców, Polski Związek Emerytów, Rencistów i Inwalidów, Związek Inwalidów Wojennych PRL, Związek Bojowników o Wolność i Demokrację, Polski Związek Głuchych oraz Polski Związek Niewidomych.

§ 3. Organizacjami społecznymi ludu pracującego, których przedstawiciele mogą być pełnomocnikami w sprawach o ustalenie ojcostwa, o roszczenia alimentacyjne oraz o przysposobienie, są organizacje określone w § 2.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 13 lipca 1965 r. w sprawie ustalenia wykazu organizacji społecznych ludu pracującego, które mogą wytaczać powództwa na rzecz obywateli oraz których przedstawiciele mogą występować jako pełnomocnicy procesowi (Monitor Polski z 1965 r. Nr 37, poz. 213 i z 1968 r. Nr 50, poz. 349).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: J. Bałta

108

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 11 lipca 1979 r.

w sprawie wodnych urządzeń pomiarowych oraz znaków żeglugowych.

Na podstawie art. 31 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa rodzaje wodnych urządzeń pomiarowych, warunki ich ustawiania i utrzymywania oraz warunki ustawiania i utrzymywania znaków żeglugowych.

§ 2. 1. Wodne urządzenia pomiarowe, zwane dalej „urządzeniami pomiarowymi“, służą do kontroli przestrzegania warunków pozwolenia wodnoprawnego oraz do prowadzenia hydrograficznej obserwacji wód.

2. Przez urządzenia pomiarowe rozumie się:

1) znaki wodne wskazujące najwyższy lub najniższy dozwolony stan wody oraz najwyższy stan wód, jaki wystąpił w danym przekroju wody, a w szczególności: bołce, pale, klamry, tabliczki informacyjne,

2) urządzenia służące do pomiarów poziomu, przepływów i filtracji wody oraz ilości, składu, temperatury, odczynu i skażeń promieniotwórczych wody i ścieków, a w szczególności: wodowskazy, limnigrafy, teletlimnigrafy, piezometry, wodomierze, kanały i przelewy pomiarowe.

§ 3. 1. Zakład ustawia urządzenia pomiarowe w miejscach i w sposób określony w operacie wodnoprawnym oraz w nawiązaniu do reperów państwowej sieci niwelacyjnej.

2. Jeżeli operat wodnoprawny nie jest wymagany, zakład ustawia urządzenia pomiarowe w miejscach łatwo dostępnych i w sposób zapewniający ich obserwację oraz ochronę przed zniszczeniem, uszkodzeniem lub innym działaniem utrudniającym odczytywanie pomiarów.

§ 4. 1. Przy urządzeniu służącym do piętrzenia wody zakład ustawia urządzenia pomiarowe od strony wody spiętrzanej i poniżej spiętrzenia.

2. Jeżeli urządzenie służące do poboru wody znajduje się w odległości większej niż 500 m od urządzenia służącego do piętrzenia wody albo jest utrudnione wykonanie niwelacji między tymi urządzeniami, zakład ustawia w miejscu poboru wody dodatkowe urządzenie pomiarowe.

3. Jeżeli z wody korzysta kilka zakładów za pomocą urządzeń wodnych stanowiących jeden obiekt budowlany, zakład główny ustawia urządzenia pomiarowe dla każdego zakładu.

4. Jeżeli w pozwoleniu wodnoprawnym określono najniższy dozwolony stan wody, terenowy organ administracji państwowej wydający pozwolenie wodnoprawne może zobowiązać zakład do ustawienia dodatkowego urządzenia pomiarowego.

5. Terenowy organ administracji państwowej, w zależności od warunków miejscowych, może ustalić w pozwoleniu wodnoprawnym inny sposób ustawiania urządzeń pomiarowych niż określony w ust. 1—3.

§ 5. 1. Zakład jest obowiązany korzystać z urządzenia pomiarowego zgodnie z przeznaczeniem, prowadzić systematyczne jego obserwacje oraz notować i przechowywać wyniki tych obserwacji, a także utrzymywać urządzenia pomiarowe w należyłym stanie technicznym i chronić je przed niszczeniem, uszkodzaniem i utrudnianiem odczytywania pomiarów.

2. Warunki ustawiania urządzeń pomiarowych na urządzeniu wodnym ustala terenowy organ administracji państwowej wydający pozwolenie wodnoprawne na wykonanie tego urządzenia, a jeżeli pozwolenie takie nie jest wymagane, warunki te ustala organ właściwy do wydania pozwolenia na budowę.

3. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego ustalają warunki ustawiania urządzeń po-

miarowych na obszarze położonym między wałem przeciwpowodziowym a korytem wody płynącej oraz na nie obwałowanym obszarze, narażonym na niebezpieczeństwo powodzi.

§ 6. 1. Znaki żeglugowe na wodach śródlądowych ustawiają i utrzymują jednostki organizacyjne, do których należy oznakowanie szlaku żeglownego. Jednostki te oraz rodzaje i wzory znaków żeglugowych określają odrębne przepisy.

2. Znaki żeglugowe ustawia się i utrzymuje w sposób pozwalający na ich odczytanie z odległości niezbędnej do prawidłowego uprawiania żeglugi.

3. Do ustawiania i utrzymywania znaków żeglugowych na urządzeniach wodnych oraz na obszarze położonym między wałem przeciwpowodziowym a korytem wody płynącej lub na nie obwałowanym obszarze, narażonym na niebezpieczeństwo powodzi, stosuje się odpowiednio przepisy § 5.

§ 7. Oznakowanie morskich wód wewnętrznych na potrzeby żeglugi oraz utrzymywanie znaków na tych wodach określają odrębne przepisy.

§ 8. 1. Hekroć w zarządzeniu jest mowa o zakładach, rozumie się przez to państwowe i inne uspołecznione jednostki organizacyjne oraz jednostki organizacyjne gospodarki nie uspołecznionej.

2. Przepisy zarządzenia dotyczące zakładów stosuje się odpowiednio do osób fizycznych.

§ 9. Traci moc zarządzenie Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 1 lipca 1964 r. w sprawie znaków wodnych i wodnych urządzeń pomiarowych (Monitor Polski Nr 45, poz. 223).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1979 r.

Minister Rolnictwa: *L. Klonica*

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powiśńska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w. 603 i 42-14-79.

Flotowano z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 13-866/79.

Cena 4,00 zł